قزوین - قزوین بواسطه جناب حکیم باشی علیه بهاء اللّه...

حضرت عبدالبهاء

نسخه اصل فارسی

قزوین

قزوین بواسطه جناب حکیم باشی علیه بهاء الله الابهی
مناجات طلب مغفرت بجهت حضرت سمندر نار موقده و ضلع محترمشان و حضرت حاجی عبدالکریم و حضرت حاجی نظر علی و حضرت میرزا لامحسینخان و حضرت دکتور لطف الله و حضرت حاجی غلام و حضرت مسعود و حضرت آقا حبّ الله

هو الله

یا من هو سمیع لضجیجی و أنینی و تأوّهی و زفیری و بصیر بتأسّفی و تلهّفی و تلهّبی و شدّة حسراتی و قوّة زفراتی بما دهمتنی مصائب ادهشتنی واصابتنی رزایاء اضعفتنی فبقیت متبلبل البال مضطرب الحال مضطرم الفؤاد محروم الرقاد مسکوب الدموع مسلوب الرشاد و هو وفات احبّتک و مصائب نفوس استضاء بهم أفق رحمانیّتک و انارت بهم ارضک و سماؤک و انجذبت بهم القلوب و انشرحت بهم الصدور و انتشرت بهم نور الهدی بین الوری و هتف بذکرهم الملأ الاعلی. فمنهم سمندر النار الموقدة و غضنفر ریاض الموهبة و حمامة ریاض المعرفة من آمن بک و بآیاتک منذ نعومة أظفاره و رضع من ثدی عنایتک من بدایة حیاته و تربّی فی مهد محبّتک و نما و نشا فی حضن معرفتک و ترنّح من صهباء العرفان و انتشی من رحیق الایقان و هو طفل رضیع و مرافق بین الاقران.

و لمّا بلغ رشده و أدرک أشدّه فار فوران النيران من حرارة محبّتک. و ماج موج الطمطام من أرياح معرفتک و طار سرعة العقاب فی جوّ سماء موهبتک. و سطع سطوع النجوم فی أفق الوجود و لم يزل فی الرکوع و السجود خاضعاً لسلطنتک و خاشعاً لعظمتک و ما فترفی ذکرک ليلاً و نهاراً. و ما فتئ يذکرک عشياً و اشراقاً و ما برح يدعوالناس الی منهج الهدی صباحاً و مساء و کم من نفوس يا الهی أحييتهم به و رنّحتهم به من صهباء الهدی. و کم من صدور انشرحت به بمشاهدة آياتک الکبری. و کم من أبصار نوّرت به بموهبتک العظمی و کم من آذان أسمعت به ندائک الأحلی و کم من أرواح بشّرت به بالطافک فی الآخرة و الاولی.

ربّ انّه کان آية من آياتک حافظاً لکلماتک ثابتاً علی عهدک و ميثاقک نابتاً فی حدائق قدسک و له لسان فصيح فی اقامة برهانک و بيان بليغ فی تفهيم کلماتک. ربّ أدم فيوضاتک علی ذرّيّته. و ظلّل سحاب رحمتک علی ذوی قرابته ربّ اجعل أبنائه خلائفه و أسّلائه أسراره و أولاده و أحفاده وارثين فی الاخلاق. و حائزين شرف الاعراق و ناشرين الميثاق فی الآفاق. ينادون باسمک و يشتغلون بذکرک و ينطقون بالثّناء عليک بين أهل الاشراق. ربّ اجعلهم طيوراً صادحة و أسوداً زائرة و حيتاناً سابحة فی غمار بحار محبّتک ربّ انّ قرينته المنجذبة بنفحاتک و ضلعه الضليع بقوّة محبّتک طارت الی ملکوتک. و صعدت الی أعلی الاوکار فی حدائق الاسرار عالم الانوار. ربّ اجعلهما سراجين وهّاجين فی زجاج الغفران و نجمين ساطعين فی أفق العفو و الرضوان انّک أنت الکريم اللطيف الرحمن.

و من تلک النفوس الزکيّة يا الهی عبدک الکريم ذو القلب السليم من آمن بنبئک العظيم و سلک فی صراطک المستقيم و هدی الناس الی المنهج القويم و دلع لسانه بذکرک و دام بيانه بالثّناء عليک و نطق ببرهانک لمن توجّه اليک. ربّ انّه لم يتمنّ راحة و لا نعمة و لا سکوناً و لا قراراً الّا فی نشر نفحاتک و ترتيل آياتک و ترويج حجّتک و برهانک. ربّ انّه کان سراجاً يتلئلأ منه نور الهدی. و زجاجاً وهّاجاً بمصباح الحبّ و التقی و کلمة جامعة لمعانی الوفا و آية باهرة بين الوری. ربّ ادرکه بالفضل و الجود و اجعله قدوة أهل السجود و اخلده فی حدائقک الغلباء و حظائرک العلياء انّک أنت الرحمن الرحيم.

و من تلک النفوس المطمئنّة يا الهی عبدک الوفی من سمّيته بنظر علی ربّ اجعل له مقاماً علياً و مقعد صدق رفيعاً و اجره فی جوار العفو و الغفران و انله کأس الجود و الاحسان و مکّنه فی بحبوحة الجنان و اسقه حميّا السرور فی فردوس الحبور حتّی يستغرق فی بحور الانوار و يخوض فی ملکوت الاسرار. انّک انت العفو الغفّار.

و من تلک النجوم الزاهرة فی الخافقین عبدک الرضی غلام حسین من فاز بانوار المشرقین و شرب من العینین النضّاختین و دخل فی الجنّتین المدهامتین فآمن بالنقطة الاولی و خرّ ساجداً لجمالک الابهی. ربّ انّه کان ورداً مؤنّقاً فی ریاضک و موجاً متدفّقاً فی حیاضک و ورقاء ناطقة بالثّناء علیک ربّ اجعله شجراً خضلاً نضراً فی حدائق قدسک یهتزّ من نسمات عفوک و غفرانک متزیّناً باوراق ألطافک زاهیاً بازهار ألطافک. انّک أنت العفو الغفور المنّان.

و من تلک السرج المضیئة یا الهی عبدک و لطفک اللطیف ذو المقام المنیف و الروح الخفیف من تجافی جنبه عن المضاجع یدعوک لیلا و نهاراً و یهدی الی أقدس الشرائع اجعله خیر الودائع فی حمی مغفرتک و ملجأ الاوائل و الاواخر انّک أنت الکریم و انّک أنت الرحمن الرحیم.

و من تلک الاشجار الباسقة یا الهی عبدک الّذی سمّیته حبّ الله و أحسنت مبدأه و منتهاه و اضطرم فی قلبه نار محبّتک بین الملا و نوّرت وجهه بنور الهدی و اقرّ و اعترف بالکلمة العلیا و انجذب الی مشاهد الکبریاء ربّ اورده علی الورد الاعذب الاحلی و اروه من کوثر البقاء و رنّحه من صهباء اللقاء یا جزیل العطاء یا جمیل الوفاء انّک أنت العزیز الوهّاب.

و من تلک الارواح المستبشرة بالطافک یا ربّی العلّام عبدک حاجی غلام ربّ انّه توجّه الیک و هو فی المهد صبیّاً و تحرّی الحقیقة و کان مراهقاً رضیّاً و انقطع عن دونک و کان غلاماً مرضیّاً و آمن بک و بآیاتک و کان فتی زکیّاً. و ثبت علی عهدک و میثاقک و کان کهلاً وفیّاً و نادی باسمک و کان شخصاً جلیلاً و صعد الیک. و اتّخذک لنفسه ولیاً ربّ اجعل له رفیقاً علیاً و من مغفرتک کهفاً منیعاً و من عفوک ملاذاً رفیعاً. انّک أنت الکریم الرحمن الرحیم ذو الفضل العظیم و روف باحبّائه الّذین سلکوا فی الصراط المستقیم. ربّ انّ من جواهر الوجود عبدک مسعود. اشتاق الوفود علیک و الحضور لدیک و الورود بین یدک. ربّ انّه کان یشتاق الصعود الی مرکز الانوار و الشهود لانوار الجمال و ما برح ینطق بذکرک بین الوری و یثنی علیک بلسان دالع بابدع المعانی بین الوری و لا یرجو الّا اللقاء و ما یتمنّی الّا الصدق و الصفاء. ربّ اجعله الآیة الکبری و رایة خافقة فی أوج العلی و نوراً مجسّماً فی الملأ الاعلی و نیّراً ساطعاً من أفق العطاء. ربّ ادرک عبدک المسعود و اجعل له المقام المحمود و قدّر له الدخول فی محفل التجلّی الّذی لا ینتهی احقاباً و دهوراً حتّی ینال فی جوار رحمتک الکبری فرحاً و سروراً. انّک أنت الغفور انّک أنت الروف انّک أنت العزیز الودود. حیفا ۳ رجب ۳ ابریل ۱۹۱۹ عع